

Toespraak voorzitter Dewael aan Bataclan, 20 juni 2016

Dames en heren,

Ik heb zonet namens de Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers een rouwkrans neergelegd.

Hiermee betuigt het hele Belgische volk haar medeleven aan de vele slachtoffers, hun familie en vrienden.

Niet alleen de slachtoffers van die vreselijke 13 november.

Die werden afgeslacht hier in concertzaal Bataclan, op een terras, of aan het voetbalstadion.

Maar ook de slachtoffers van de aanval op Charlie Hebdo, de Joodse supermarkt, of recent nog op twee politieagenten.

Blinde terreur maakt geen onderscheid in haar slachtoffers.

Blinde terreur kent geen grenzen.

Blinde terreur wil enkel dood en angst zaaien.

Wil ons treffen in onze vrijheid, in onze manier van leven, in wie we zijn.

Dat was het geval in New York, Londen, Madrid, Parijs, in ons Brussel en vorige week ook in Orlando.

Maar de waarden die ons verbinden, zijn zo veel krachtiger dan die dodelijke haat.

Onze democratie en rechtsstaat; onze vrijheid van meningsuiting; ons recht op zelfbeschikking; onze gelijkheid van man, vrouw en holebis; onze godsdienstvrijheid en scheiding van geloof en staat; onze tolerantie en solidariteit.

Deze ideeën krijgt niemand kapot, zolang we ze samen blijven verdedigen en uitdragen.

Dat brengt onze twee nationale volksvertegenwoordigingen vandaag samen.

Wanneer een samenleving wordt aangevallen, spelen parlementen een belangrijke rol.

Zij nemen het voortouw als baken van de democratie.

Zij maken als wetgevende macht een vuist tegen de dreiging.

Zij bieden met onderzoekscommissies een antwoord op de vele vragen na dergelijke schokkende gebeurtenissen.

Het lucht misschien op om dan met vingers te wijzen.

Maar we zullen deze strijd tegen terreur enkel winnen door samen te werken.

Samen werken tussen landen onderling, zoals Frankrijk en België.

Met een gezamenlijk gerechtelijk onderzoek, met onze beide parlementaire onderzoekscommissies.

Maar ook door samen te werken op Europees niveau.

Met een doorgedreven uitwisseling van inlichtingen, met het gezamenlijk beheer van de buitengrenzen, met meer politiesamenwerking.

We moeten als parlementen alles in het werk stellen om de veiligheid te verzekeren, zonder onze rechtsstaat en democratie zélf op de helling te plaatsen.

Tegelijkertijd moeten we ook de voedingsbodem voor terreur wegnemen.

Dat kan alleen door een inclusief en emanciperend beleid.

Dat zijn we aan de slachtoffers en hun nabestaanden verschuldigd.
Dat is onze plicht als vertegenwoordigers van het volk.
Laten we vandaag werk van maken van ons gemeenschappelijk antwoord op de haat.
Tous ensemble.

Ik dank u.

Patrick Dewael, voorzitter van de parlementaire onderzoekscommissie aanslagen 22/3